

И веднажъ, когато Иванъ Тънкия, изпи десетъ стотачета подъ редъ, на единайсето тя се спустна като осорлица връхъ пиле, грабна стотачето и го захвърли въ мазето.

Всички се изсмѣха.

Тънкия неможи да понесе тази тирания и безъ да му мисли много-много — неочеквано зашлели плесница на жена си предъ всички.

Дали я силно заболѣ или се много засрами — тя непродума и избѣга разхълцана въ кѫщи.

Смѣлостта на кръчмаря извика буенъ смѣхъ и веселбата се разгорѣщи.

Въ честь на шамаря всѣки си поржча ново стотаче.

— Тя ще ми се мѣси! — Избѣбра кръчмарятъ.

— Жабата да си знае гъола!
— допълни нѣкой.